

LEVENSDUUR VAN DEN NEDERLANDSCHEN GENEESHEER.

Als antwoord aan SIEGENBEEK VAN HEUKELOM het volgende:

Ieder aandachtig lezer begrijpt, als men gemiddelden berekent van 1861 tot 1925, dat dan de uitkomst daarop betrekking heeft en niet op een korter of langer tijdvak, zoodat de *afzonderlijke* vermelding daarvan mij onnoodig leek.

Statistieken hebben uit algemeen oogpunt waarde door het groote *aantal* en door den *langen waarnemingsduur*. Vandaar dat ik het tijdvak zoo lang nam en het aantal van 2500. Nu komt SIEGENBEEK met een statistiek van 1891—1895 en van 1908—1911, dus van 4 en 3 jaar. Deze tijdvakken lijken mij uit algemeen oogpunt veel te kort en aan groote schommelingen onderhevig door toevallige oorzaken. Hij gebruikt bovendien een statistiek van 18 tot 65 jaar, en ook deze is voor ons doel onjuist, omdat de sterfte tusschen 18 en 25 ongeveer nul is voor de geneesheeren en voor de andere mannelijke bevolking wel aanwezig is. Wil hij de cijfers 7.42 en 7.60 dus vergelijken, dan moet hij het procentcijfer van de sterfte van 18 tot 24 of 25 aftrekken van de 7.60 en ziet dan eens, of dit niet beneden de 7.42 komt. Er is uit mijn materiaal nog wel iets meer te halen, o.a. de verdeeling in 10-jarige tijdvakken, die zeker weer een ander beeld zullen geven. Ter gelegeren tijd hoop ik op het onderwerp nog eens terug te komen.

Amsterdam, 5 December 1925.

P. A. DE WILDE.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz..

Eerste oefening van reserve officieren van gezondheid.

Afgekondigd is *Staatsblad* no. 448 behelzende een Koninklijk besluit van 20 November 1925 tot vaststelling van den duur van de eerste oefening van dienstplichtigen, die na inlijving in opleiding zijn genomen tot reserve officier van gezondheid en tot reserve officier tandarts.

De duur van de eerste oefening van de dienstplichtigen, die bij den geneeskundigen dienst der landmacht na hun inlijving in opleiding zijn genomen tot reserve officier van gezondheid, bedraagt vijf maanden.

De duur van de eerste oefening van de dienstplichtigen, die bij den geneeskundigen dienst der landmacht na hun inlijving in opleiding zijn genomen tot reserve officier-tandarts, bedraagt vier en een halve maand.

MUNTENDAM.

B U I T E N L A N D.

BERLIJN. — **Gemoedsbezwaren in Pruisen.** De Pruisische gezondheidsraad heeft zich beziggehouden met het voorstel, dat door de sociaal-democraten bij den Landdag was ingediend om, naar Engelsch voorbeeld, het „gemoedsbezwaar” tegen de inenting als reden tot ontheffing van de verplichting tot inenting in de wet op te nemen. In ieder land wordt dit gemoedsbezwaar door een andere partij gevoeld. GROTJAHN stelde den gezondheidsraad voor, het Engelsche voorbeeld geheel te volgen. Dit werd met 17 stemmen verworpen. WEYL stelde voor, den staat de verplichting op te leggen tot vergoeding van schade, die door de inenting mocht ontstaan. Dit werd met 20 stemmen vóór verworpen. Dwang vanwege de politie om aan de verplichting tot inenting te voldoen werd afgekeurd (*Deutsche med. Wochenschr.* 13 Nov.).

COLORADO. — **Het recht op het leven.** Ter toelichting van het vraagstuk, dat in de boekaankondiging op bldz. 2338 (No. 21) werd besproken, kan het aangrijpende rechtsgeding dienen, dat in Colorado werd gevoerd tegen een